

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 227.598 van 28 mei 2014
in de zaak A. 212.522/XIV-35.638**

In zake : Robert ROTH
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Stijn Verbist en Philippe Maerevoet
kantoor houdend te 2000 Antwerpen
Graaf van Hoornestraat 51
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de STAD ANTWERPEN
kantoor houdend te 2000 Antwerpen
Oudaan 5
alwaar woonplaats wordt gekozen
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Patrick Van der Straten
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Mechelsesteenweg 120, bus 4

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 20 mei 2014, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de beslissing van 14 mei 2014 van de korpschef van de lokale politie Antwerpen houdende weigering van verzoekers aanvraag tot verlenging van de pensioenleeftijd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota en een administratief dossier ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 28 mei 2014.

Kamervoorzitter André Beirlaen heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Philippe Maerevoet, die verschijnt voor verzoeker, en advocaat Patrick Van der Straten, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Marijke Van Limbergen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoeker is hoofdinspecteur bij de lokale politie Antwerpen en teamleider-coördinator op de afdeling West, dienst Dagelijkse Gerechtelijke Opdrachten. Op 18 januari 2014 wordt verzoekers eerste aanvraag tot verlenging van de pensioenleeftijd ingewilligd en krijgt hij de toelating om te werken na de leeftijdsgrens van 65 jaar voor een periode van zes maanden. Naar aanleiding van een tweede aanvraag tot verlenging van de pensioenleeftijd, wordt de toelating op 31 mei 2013 verlengd met zes maanden.

3.2. Verzoeker dient op 24 oktober 2013 een derde aanvraag tot verlenging van de pensioenleeftijd in voor de duur van één jaar. De aanvraag wordt op 5 december 2013 door de korpschef van de lokale politie Antwerpen geweigerd. Verzoeker dient op 5 maart 2014, na het uitputten van het willig beroep, tegen deze weigeringsbeslissing een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad van State (zaak gekend onder nummer A. 211.838/X-15.778). Op

28 maart 2014 beslist de korpschef van de lokale politie Antwerpen om de beslissing van 5 december 2013 in te trekken en zodoende de procedure te hernemen. De korpschef van de lokale politie Antwerpen besluit op 14 mei 2014 opnieuw tot de weigering van de aanvraag. Dit is de thans bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…)

Gelet het besluit korpschef van 28 maart 2014 (ref. LP/HC/BKC/2014/070) waarbij de procedure tot behandeling van de aanvraag tot verlenging van de pensioenleeftijd van HINP Robert Roth werd hernomen.

Gelet het met redenen omkleed advies van 7 april 2014 van de directe leidinggevende meerdere HCP Guido Dupont.

Gelet het met redenen omkleed advies van 7 april 2014 van directeur CP Jo De Geest.

Gelet op het feit dat aan HINP Robert Roth de mogelijkheid werd geboden om zijn standpunt naar voor te brengen.

Gelet het verweerschrift van HINP Robert Roth van 4 mei 2014.

Juridische grond

- Art. 3. eerste lid wet van 30 maart 2001 betreffende het pensioen van het personeel van de politiediensten en hun rechthebbenden, B.S. 18 april 2001;
- Art. 3 K.B. van 12 mei 1927 betreffende de ouderdom van de oppensioenstelling van de ambtenaren en het dienstpersoneel van de Staat, B.S. 14 mei 1927;
- M.B. van 11 september 2012 tot uitvoering van artikel 3 van het K.B. van 12 mei 1927 betreffende de ouderdom van de oppensioenstelling van de ambtenaren, de beampten en het dienstpersoneel van de Staat, B.S. 24 september 2012;
- Omzendbrief nr. 618 van 11 september 2012 betreffende de ouderdom voor de oppensioenstelling van de ambtenaren, de beampten en het dienstpersoneel van de Staat, B.S. 24 september 2012.

Motivering

HINP Robert Roth verzocht in zijn derde aanvraag tot verlenging van zijn pensioenleeftijd zijn indiensthouding te verlengen met een jaar.

Ingevolge de herneming van de procedure werd opnieuw advies ingewonnen bij de directe leidinggevende meerdere en de directeur van HINP Robert Roth.

Op 7 april 2014 adviseerde de directe leidinggevende, HCP Guido Dupont, dat HINP Robert Roth niet langer inzetbaar is op het terrein (ordediensten, acties, patrouilles....). HCP Guido Dupont stelt dat HINP Robert Roth enkel nog administratief werk uitvoert en bij plotse calamiteiten (ramp, onverwachte betogingen, ...) niet meer geüniformeerd kan ingezet worden.

Directeur CP Jo De Geest adviseert op 7 april 2014 eveneens dat HINP Robert Roth niet meer operationeel inzetbaar is op het terrein en geeft om deze reden een ongunstig advies voor een langere indiensthouding. CP Jo De Geest benadrukt bovendien dat HINP Robert Roth actueel een functie bekleedt waarvoor men volledig operationeel inzetbaar moet zijn.

Als korpschef van de Lokale Politie Antwerpen tracht ik een dynamische en flexibel inzetbare lokale politie te bekomen die continu kan inspelen op en zich kan aanpassen aan de maatschappelijke realiteit. De operationele beschikbaarheid van iedere politieambtenaar is hierbij van essentieel belang om zo aan de verwachtingen en veiligheidsbehoeften van iedere burger te kunnen voldoen.

In mijn afweging om een verlenging van de pensioenleeftijd toe te staan, is de inzetbaarheid van iedere operationele medewerker op het terrein om flexibel te kunnen inspelen op niet voorspelbare en/of onvoorzienbare omstandigheden daarom een belangrijke prioriteit. Uit de adviezen van de directe leidinggevende meerdere en de directeur blijkt dat HINP Robert Roth op dit ogenblik louter administratief werk uitvoert en niet meer operationeel inzetbaar is. Naast het feit dat HINP Robert Roth niet meer operationeel inzetbaar is voor de uitvoering van dagdagelijkse opdrachten inherent aan de uitoefening van zijn functie (ordediensten, acties, ...), blijkt uit de ingewonnen adviezen eveneens dat HINP Robert Roth ook niet kan worden ingezet bij plotse gebeurtenissen zoals rampen en onverwachte betogingen.

In het belang van de goede werking van de organisatie, kwam ik, na onderzoek van de stukken en adviezen op basis van de algemene beleidslijn, tot het besluit dat de indiensthouding van HINP Robert Roth niet langer was aangewezen. Het was mijn intentie om zijn verzoek te weigeren.

Dit voorstel werd medegedeeld aan de betrokkene om hem in de mogelijkheid te stellen zijn standpunt m.b.t. de voorgenomen beslissing mede te delen,

Beoordeling van de argumenten in het verweerschrift

HINP Robert Roth diende op 4 mei 2014 een verweerschrift in met volgende argumenten :

1. Elk besluit gebaseerd op het voorstel tot weigering van de vraag tot verlenging van de pensioenleeftijd is onwettig. Betrokkene stelt dat de adviezen niet in vrijheid werden geformuleerd en haaks staan op de vorige adviezen zonder tussenliggende aantoonbare feiten die van aard zouden zijn het advies te wijzigen.

Replik : Met het besluit van 28 maart 2014 werd het initieel besluit van 5 december 2018 tot weigering van de derde aanvraag tot verlenging van de pensioenleeftijd ingetrokken. Vervolgens werd de procedure hernomen en werd op 1 april 2014 een met reden opkleed advies gevraagd aan de directe leidinggevende en de directeur van HINP Robert Roth.

De directe leidinggevende en de directeur werden gevraagd om in hun advies zeker ook rekening te houden met de operationele inzetbaarheid van betrokkene. Dit aspect is namelijk, in uitvoering van ministerieel besluit van 11 september 2012, van essentieel belang om over de gepastheid van de indiensthouding te kunnen oordelen en aldus met kennis van zaken een beslissing te kunnen nemen over de aanvraag tot verlenging van de pensioenleeftijd.

Besluit : Vastgesteld wordt dat de adviezen in volledige vrijheid en overeenkomstig de richtlijnen van de minister werden verleend.

2. Elk besluit gebaseerd op het voorstel tot weigering van de vraag tot verlenging van de pensioenleeftijd is onwettig want gebaseerd op basis van adviezen die onwettig zijn wegens verleend op bevoegdheidsoverschrijdende wijze.

Replik : HINP Robert Roth stelt dat de adviezen onwettig zijn wegens verleend op bevoegdheidsoverschrijdende wijze. HINP Robert Roth verduidelijkt echter niet op welke wijze HCP Guido Dupont of CP Jo De Geest, in hun hoedanigheid van respectievelijk directe leidinggevende en directeur, hun bevoegdheid hebben overschreden. Bijgevolg kan enkel worden geconcludeerd dat betrokken leidinggevend in geen geval hun adviesverlenende bevoegdheid hebben overschreden.

Besluit : De directe leidinggevende en de directeur hebben binnen hun bevoegdheid, zoals toegekend door het ministerieel besluit van 11 september 2012, advies verleend.

3. Elk besluit gebaseerd op het voorstel tot weigering van de vraag tot verlenging van de pensioenleeftijd is onwettig omdat het niet binnen een redelijke termijn werd genomen.

Replik : De politiezone nam op 20 maart 2014 kennis van het verzoekschrift tot nietigverklaring met vordering tot schorsing. Op 28 maart 2014 werd bij besluit korpschef de beslissing tot weigering van de verlenging van de pensioenleeftijd ingetrokken en werd de procedure hernomen. Op 1 april 2014 werd HCP Guido Dupont verzocht om opnieuw zijn met reden omkleed advies te verlenen. Op 7 april 2014 verleende HCP Guido Dupont en diezelfde dag ook CP Jo De Geest hun met redenen omkleed advies. Vervolgens werd op 24 april 2014 het besluit korpschef tot voorstel van de weigering van de aanvraag tot verlenging van de pensioenleeftijd aangetekend verzonden aan HCP Robert Roth.

Besluit : Vastgesteld wordt dat de procedure terdege werd opgevolgd en binnen een redelijke termijn werd afgehandeld.

4. Betrokkene wijst op zijn persoonlijke situatie dat voldoende gekend is op basis van het schorsingsberoep dat tegen het besluit korpschef van 5 december 2013 werd ingesteld en werpt op dat in het voorstel tot weigering hier niet naar wordt verwezen. Bijgevolg verwijt betrokkene dat het voorstel onwettig is wegens gebaseerd op een onzorgvuldige feitenvinding.

Replik : Zoals omstandig in het voorstel werd gemotiveerd, is de operationele inzetbaarheid van de operationele medewerker op het terrein van essentieel belang in de afweging om een verlenging van de pensioenleeftijd toe te staan. De persoonlijke situatie van HINP Robert Roth werd zeker mee in overweging genomen tijdens de afweging ter voorbereiding van het voorstel.

Om de politiezone in staat te stellen in te kunnen spelen op niet voorspelbare en/of onvoorzienbare omstandigheden, dient in de besluitvorming het aspect van de operationele inzetbaarheid zwaarder door te wegen dan de persoonlijke situatie van HINP Robert Roth.

Besluit : De persoonlijke situatie van HINP Robert Roth werd mee in overweging genomen en is geenszins gebaseerd op een onzorgvuldige feitenvinding of onwettig.

5. Betrokkene verwijst naar zijn persoonlijke situatie en verzoekt andermaal hiermee rekening te houden en verzoekt, in het geval dat deze onvoldoende duidelijk zou zijn, om mondeling te worden gehoord.

Replik : de persoonlijke gezins- en financiële situatie van HINP Robert Roth werd uitvoerig beschreven in het verzoekschrift ingediend bij de Raad van State. De overwegingen vervat in het verzoekschrift zijn echter niet van aard om afbreuk te doen aan de beleidslijn m.b.t. de operationele beschikbaarheid van ieder politieambtenaar.

De persoonlijke situatie van de heer Roth zijn niet van aard om in te gaan op zijn verzoek tot verlenging van de pensioenleeftijd en hem een persoonlijk voordeel te verschaffen waardoor zou afgeweken worden van deze beleidslijn, nu uit de adviezen blijkt dat HINP Roth niet operationeel inzetbaar is.

De in het verzoekschrift ontwikkelde argumenten zijn voldoende duidelijk zodat ze niet mondeling verder moeten toegelicht worden.

Besluit: de persoonlijke situatie van HINP Robert Roth is niet van aard om aan hem een persoonlijk voordeel te verschaffen waarbij afbreuk wordt gedaan aan de algemene beleidslijn.

Besluit

Artikel 1

De derde aanvraag tot verlenging van de pensioenleeftijd van HINP Robert Roth (identificatienummer 442362234) wordt geweigerd.

(...)"

IV. Onderzoek van de vordering

4. Overeenkomstig artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan tot de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid slechts worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement prima facie kan verantwoorden en dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is die onverenigbaar is met de behandelingstermijn van de gewone vordering tot schorsing.

A. Ernst van de middelen

Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

5.1. Verzoeker voert in zijn eerste middel de schending aan van de materiële en formele motiveringsplicht, van het evenredigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur en licht dit toe als volgt:

“A. SAMENVATTING

Doordat de bestreden beslissing op bepaalde motieven steunt;

Terwijl deze motieven onjuist zijn;

Zodat de bestreden beslissing de artikelen 2 en 4 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen schendt.

B. GESCHONDEN REGELGEVING

De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (BS 12 september 1991) bepalen:

"Art. 2. De bestuurshandelingen van de besturen bedoeld in artikel 1 moeten uitdrukkelijk worden gemotiveerd. "

"Art. 3. De opgelegde motivering moet in de akte de juridische en feitelijke overwegingen vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen. Zij moet afdoende zijn. "

De materiële motiveringsplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

C. CONCRETE TOEPASSING

28. Omtrent de artikelen 2 en 3 van de formele motiveringswet besliste Uw Raad reeds het volgende (RvS 14 mei 2012, nr. 219.334, Deeren):

"De artikelen 2 en 3 van de formele motiveringswet verplichten een overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan een beslissing

ten grondslag liggen, en dat op een afdoende wijze. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen.

De belangrijkste bestaansreden van de motiveringsplicht, zoals die wordt opgelegd door de voormelde wet van 29 juli 1991, bestaat erin dat de betrokkene in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, derwijze dat blijkt, of minstens kan worden nagegaan of de overheid is uitgegaan van gegevens die in rechte en in feite juist zijn. of zij die gegevens correct heeft beoordeeld, en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar beslissing is kunnen komen, zodat de betrokkene met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden. " (...)

29. De bestreden beslissing verwijst in het motiverend gedeelte uitvoerig naar het feit dat verzoekende partij niet meer wordt ingezet op het werkterrein. De bestreden beslissing bepaalt hieromtrent uitdrukkelijk:
(...)

30. Uit geen enkel feit of rapport blijkt dat verzoekende partij niet meer operationeel inzetbaar zou zijn. Eind december stelde zich noch voor de heer DUPONT, noch voor de heer DE GEEST enig probleem.

31. Bovendien worden de beide adviezen, die de grondslag vormen voor het bestreden besluit, door de feiten zelf tegengesproken. Verzoekende partij wordt nog steeds operationeel ingezet en kan dus ook nog steeds operationeel worden ingezet. Verzoekende partij is steeds medisch goedgekeurd.

32. Verzoekende partij voert inderdaad niet enkel louter administratief werk uit en voert met enige regelmaat opdrachten uit op het terrein. Zo werd verzoekende partij op 2 februari 2014 ingezet tijdens een WODCA-actie, voerde verzoekende partij op 15 februari 2014 multipaneltesten uit in de gevangenis en bij personen 'vrij onder voorwaarden thuis', in de nacht van 22 februari 2014 op 23 februari 2014 werd verzoekende partij ingezet tijdens een ARGUS-actie waarbij hij gedetineerden uit de cel haalde, verhoorde en terugbracht naar de cel, in de nacht van 8 maart 2014 op 9 maart 2014 werkte verzoekende partij mee aan een WODCA-actie op het terrein, op 13 maart 2014 nam verzoekende partij deel aan een ARGUS-actie, in de nacht van 20 april 2014 op 21 april 2014 nam verzoekende partij deel aan een WODCA-actie en op 17 mei 2014 neemt verzoekende partij weer deel aan een WODCA-actie.

33. Uit voormelde blijkt ontegensprekelijk dat verzoekende partij wel degelijk ingezet wordt op het terrein en zodoende meer dan louter administratieve taken uitvoert. Bovendien staat verzoekende partij geagendeerd om deel uit te maken van een WODCA-actie op het terrein op 17 mei 2014.

34. De adviezen waarop de Hoofdcommissaris van politie zijn beslissing baseert en die als motivatie dienen om verzoekende partij een derde verlenging van zijn pensioenleeftijd toe te staan, zijn manifest onjuist en stroken allesbehalve met de werkelijke situatie waarin verzoekende partij nog perfect in functioneert. De adviezen en de motivering worden louter aangehaald om post factum een situatie te wettigen die niet eens strookt met de werkelijkheid.

35. Het is voor verzoekende partij dus onmogelijk geworden om na te gaan of de Hoofdcommissaris van politie is uitgegaan van gegevens die in feite en in rechte correct zijn en of zij die correct beoordeeld heeft. Hiermee schendt de bestreden beslissing de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991.

36. Bovendien werd verzoekende partij op 6 januari 2014 aan een gezondheidsbeoordeling onderworpen (...). Deze gezondheidsbeoordeling heeft een geldigheidsduur van 12 maanden en bepaalt:

"B. Indien het een onderzoek betreft van een werknemer die belast is met een veiligheidsfunctie of met een activiteit die een risico voor blootstelling aan ioniserende straling met zich brengt. De ondergetekende preventieadviseur-arbeidsgeneesheer verklaart dat de [de heer Robert Roth] voldoende geschikt is voor de werkpost of activiteit. "

37. De gezondheidsbeoordeling stelt geen enkele voorwaarde of formuleert geen enkel voorbehoud met betrekking tot het operationeel aspect verbonden aan de functie van verzoekende partij. De adviezen waarop de bestreden beslissing steunt gaan tegen de gezondheidsbeoordeling in. Volgens de gezondheidsbeoordeling van 6 januari 2014 is verzoekende partij geschikt om zijn huidige functie uit te oefenen. Verzoekende partij vroeg om in dienst te mogen blijven in zijn huidige functie.

38. Met a posteriori ontwikkelde en meegedeelde motieven kan geen rekening worden gehouden. De materiële en formele motiveringsplicht werden geschonden: de motivering is niet draagkrachtig, is niet gesteund op de reeds in het verleden en tot nader order geldende geformuleerde adviezen, wijkt zonder bijzondere motivering af van de bestaande gunstige adviezen en haalt feiten aan die manifest onjuist zijn.

39. De bestreden beslissing weerlegt bovendien elk bezwaar dat door verzoekende partij geformuleerd werd in zijn schrijven van 4 mei 2014. Elk bezwaar wordt echter op dergelijke wijze weerlegt dat de weerlegging onvoldoende en manifest onjuist blijkt te zijn.

40. Een eerste bezwaar door verzoekende partij wordt als volgt weerlegd:
(...)

Hoofdcommissaris van politie MUYTERS beantwoordt op geen enkele wijze de fundamentele kritiek dat de adviezen niet in vrijheid geformuleerd werden en haaks staan op de vorige adviezen zonder enig aantoonbaar feit aan te halen die van aard zou zijn het advies te wijzigen. Sinds de adviezen van... en de adviezen die genomen werden op 7 april door de desbetreffende personen heeft zich geen enkel feit voortgedaan die van die aard zou zijn de verstrekte adviezen op zodanige wijze te kunnen wijzigen dat zij heden volledig andersluidend zouden zijn. Bovendien houden de adviezen rekening met de operationele inzetbaarheid van verzoekende partij. Dit is manifest onwaar gelet op het feit dat verzoekende partij nog steeds ingezet wordt op het terrein.

41. Een tweede bezwaar wordt als volgt weerlegd:
(...)

Hoofdcommissaris van politie DUPONT en commissaris van politie DE GEEST zijn hun loutere bevoegdheid als adviseurs van de indiensthouding van verzoekende partij te buiten gegaan. Hoofdcommissaris van politie DUPONT en commissaris van politie DE GEEST hebben advies verleend met betrekking tot de fysieke bekwaamheid van verzoekende partij en diens inzetbaarheid op het terrein. Dit domein, de fysieke bekwaamheid en gezondheid van verzoekende partij, behoort echter uitsluitend toe tot een geneesheer. Hoofdcommissaris van politie DUPONT en commissaris van politie DE GEEST zijn onvoldoende bekwaam om de fysieke gezondheid van verzoekende partij te evalueren en hieruit conclusies uit te trekken. In die zin is de gezondheidsbeoordeling van verzoekende partij ondubbelzinnig (...). Verzoekende partij wordt zonder enige beperking onvoorwaardelijk geschikt geacht voor het verder blijven uitoefenen van diens functie, hieronder inbegrepen de inzetbaarheid op het terrein zoals tussen februari 2014 en heden geschiedde. Bovendien werden de gunstige adviezen van beide heren tot nader orde niet geëvoceerd en zijn deze nog steeds geldig.

42. Een derde bezwaar wordt als volgt weerlegd:

(...)

Hoofdcommissaris van politie MUYTERS weerlegt de kritiek niet van verzoekende partij dat de redelijke termijn overschreden zou zijn. De aanvraag van verzoekende partij werd reeds op 24 oktober 2013 door betrokkene zelf ingediend. Tot voor de bestreden beslissing bleef de aanvraag van verzoekende partij onbeantwoord. De redelijke termijn waarbinnen verzoekende partij een antwoord kon verwachten is ruimschoots overschreden. Het heeft ruim 7 maanden geduurd eer verzoekende partij een antwoord kreeg op zijn aanvraag. Hier gaat Hoofdcommissaris van politie MUYTERS niet op in.

43. Een vierde bezwaar wordt als volgt weerlegd :

(...)

In de bestreden beslissing is geen enkele aanwijzing te vinden dat op welke manier dan ook zelfs miniem rekening werd gehouden met de persoonlijke situatie van verzoekende partij, hoewel de Hoofdcommissaris van politie MUYTERS schriftelijk verklaart dat "de persoonlijke situatie van HINP Robert Roth zeker in overweging werd genomen tijdens de afweging ter voorbereiding van het voorstel". Integendeel, de Hoofdcommissaris van politie MUYTERS verwijst uitsluitend naar de omstandigheid dat verzoekende partij operationeel niet meer inzetbaar zou zijn op het terrein. Uit de feiten blijkt dat deze vaststelling enige grondslag ontbeert. Zo werd verzoekende partij tussen februari 2014 en heden meermaals op het terrein ingezet. Bovendien werd verzoekende partij zelfs geagendeerd om op 17 mei 2014 deel te nemen aan een WODCA-actie.

44. Een laatste bezwaar wordt als volgt weerlegd:

(...)

Verwerende partij heeft zelf schriftelijk verklaard verzoekende partij te zullen uitnodigen teneinde haar persoonlijke situatie toe te lichten. Verzoekende partij ging zo de kans krijgen om gehoord te worden. Dit is in ieder geval niet gebeurd. Op geen enkel ogenblik werd verzoekende partij uitgenodigd om zijn persoonlijke situatie toe te lichten.

45. Zodoende houdt de beslissing van de Hoofdcommissaris van politie in zoverre die gesteund wordt op het beleid en hiermede wordt gemotiveerd een schending in van de artikelen 2 en 3 van de Motiveringswet alsook van de materiële motiveringsplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

46. Vervolgens moet worden opgemerkt dat de bezwaren die verzoekende partij heeft geformuleerd ten aanzien van het aan hem bezorgde voorstel van besluit, op louter formalistische wijze werden weerlegd, met stereotype overwegingen, terwijl formalistische en stereotype overwegingen geen draagkrachtige motivering kunnen uitmaken.

47. Het eerste middel is ernstig en gegrond.”

Beoordeling

5.2. De bestreden beslissing is in wezen gesteund op het motief dat verzoeker niet meer operationeel inzetbaar is terwijl dit nochtans een belangrijke prioriteit zou zijn op grond van het algemeen beleidsplan. De vraag rijst of de bestreden beslissing steunt op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen wordt en of de gevolgtrekkingen die daaruit worden afgeleid, niet kennelijk onredelijk zijn.

Zoals verzoeker terecht opmerkt, vinden deze motieven op het eerste gezicht geen steun in het administratief dossier en worden aldus de materiële motiveringsplicht, en daarmee samenhangend het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel geschonden.

De bestreden beslissing verwijst in wezen naar een beleidslijn i.v.m. de operationele inzetbaarheid van ieder politieambtenaar en naar de omstandigheid dat verzoeker niet meer zou worden (of zou kunnen worden) ingezet op het werkterrein doch louter administratief werk zou uitvoeren. Dat verzoeker niet meer operationeel inzetbaar zou zijn en louter administratief werk doet, blijkt evenwel uit geen enkel stuk en wordt op het eerste gezicht tegengesproken door de feiten, aangezien verzoeker blijkbaar regelmatig opdrachten uitvoert op het terrein (zo werd hij ingezet tijdens een aantal Wodca-acties (o.a. in de nacht van 20 op 21 april en op 17 mei, dit is nà het advies van 7 april 2014 van zijn directe leidinggevende en van directeur De Geest), voerde hij multipaneltesten in de gevangenis uit, nam hij deel aan een aantal Argus-acties in de gevangenis, ...). Om de weigering van verzoekers aanvraag tot verlenging van zijn pensioenleeftijd te motiveren, stelt de verwerende partij dat “verzoeker niet langer inzetbaar is op het terrein”. De verwerende partij betwist geenszins dat verzoeker heeft deelgenomen aan de door hem geciteerde acties. Zij poogt deze enkel te minimaliseren. Dat volgens de verwerende partij “uit zijn daadwerkelijke bijdrage (...) niet (kan) worden afgeleid dat hij operationele activiteiten in de strikte zin van het woord uitoefende”, is een loutere bewering in

de nota die hoegenaamd nergens uit blijkt. Er kan dan ook enkel geconstateerd worden dat verzoeker – in weerwil van hetgeen in de bestreden beslissing wordt gesteld – nog steeds operationeel ingezet wordt en dus operationeel inzetbaar is.

Voor zover de verwerende partij in antwoord op de bezwaren die verzoeker formuleerde naar aanleiding van het voorstel tot weigering, stelt dat aan de direct leidinggevende en de directeur werd gevraagd om in de adviezen rekening te houden met de operationele inzetbaarheid omdat dit aspect in uitvoering van het reeds vermelde ministerieel besluit van 11 september 2012 van essentieel belang zou zijn om over de gepastheid van de indiensthouding te kunnen oordelen, moet worden vastgesteld dat het ministerieel besluit nergens een operationele inzetbaarheid vereist, noch motiveert de verwerende partij waarom er – hoewel er volgens haar meer operationeel personeel nodig zou zijn – geen personeel meer nodig zou zijn om het administratieve werk te doen. Zo beantwoordt de verwerende partij op geen enkele wijze de fundamentele kritiek van verzoeker dat de adviezen van zijn directe leidinggevende en van de directeur haaks staan op de vorige adviezen zonder enig aantoonbaar feit aan te halen dat van aard zou zijn om het advies te wijzigen. Verzoeker lijkt op het eerste gezicht terecht aan te voeren dat er zich sinds de adviezen van eind december 2013 en deze van 7 april 2013 geen enkel feit heeft voorgedaan dat van die aard is dat het de verstrekte adviezen op zodanige wijze zou kunnen wijzigen dat zij thans volledig andersluidend zijn.

Voorts gaat de bestreden beslissing ook in tegen de conclusie van het medisch onderzoek van 6 januari 2014, waarin onder punt “B. Indien het een onderzoek betreft van een werknemer die belast is met een veiligheidsfunctie (...)” wordt gesteld dat de verzoeker “voldoende geschikt is voor de werkpost of activiteit”. Niet alleen heeft deze gezondheidsbeoordeling een geldigheidsduur van 12 maanden, bovendien komt het niet aan de verwerende partij toe om – tegen de vaststellingen van de arbeidsgeneesheer naar aanleiding van het medisch onderzoek in – zelf te gaan beslissen over de medische geschiktheid van verzoeker om deel te nemen aan operationele activiteiten. Indien een geneesheer oordeelt dat

de betrokkene medisch geschikt is, komt het niet aan het bestuur toe om eigengereid te gaan oordelen dat dit niet het geval is. Indien er al onduidelijkheid zou bestaan over het feit of deze gezondheidsbeoordeling gebeurde in het kader van de administratieve functie dan wel in het licht van een operationele inzetbaarheid, komt het aan de verwerende partij toe om een gezondheidsbeoordeling aan te vragen die specifiek gericht is op het onderzoek naar de operationele inzetbaarheid.

Dat volgens de verwerende partij onder de vermelding dat verzoeker geschikt is voor “de werkpost of activiteit” moet worden verstaan, “de activiteit die (verzoeker) uitoefende, zijnde een administratieve taak”, moet worden verstaan, kan uit het formulier voor gezondheidsbeoordeling van de arbeidsgeneesheer geenszins worden afgeleid. In dit formulier wordt geen omschrijving gegeven van die “werkpost of activiteit” en wordt enkel uitdrukkelijk gesteld dat het “een onderzoek betreft van een werknemer die belast is met een veiligheidsfunctie”.

Verzoeker lijkt dan ook op goede gronden aan te voeren dat zijn directe leidinggevende en de directeur advies hebben verleend omtrent zijn fysieke (on)bekwaamheid en – als gevolg daarvan – zijn (niet-)inzetbaarheid op het terrein. Verzoeker lijkt dienaangaande terecht op te merken dat de beoordeling van de fysieke bekwaamheid uitsluitend tot de bevoegdheid van de geneesheer behoort. Zoals reeds opgemerkt werd, acht de arbeidsgeneesheer verzoeker zonder enige beperking geschikt voor het verder uitoefenen van diens functie, met inbegrip van inzetbaarheid op het terrein, hetgeen blijkbaar op heden nog het geval is.

Bovendien moet worden vastgesteld dat het ministerieel besluit van 11 september 2012 en de omzendbrief van dezelfde datum, waarnaar de bestreden beslissing verwijst, bepalen dat een met redenen omklede beslissing wordt genomen binnen een termijn van 2 maanden na de aanvraag. Te dezen heeft de verwerende partij er 7 maanden over gedaan om over de aanvraag van verzoeker te beslissen, waarbij zij toegeeft – in strijd met het ministerieel besluit van 11

september 2012 en de omzendbrief van dezelfde datum – haar aanvankelijke weigeringsbeslissing niet (afdoende) te hebben gemotiveerd, om vervolgens naar aanleiding van verzoekers beroep tot nietigverklaring en vordering tot schorsing tegen deze eerste weigering, deze in te trekken en nieuwe adviezen te vragen die plots in een andere richting gaan. Bovendien dateren deze adviezen van dezelfde datum, hetgeen ingaat tegen de procedure zoals geregeld in het ministerieel besluit van 11 september 2012. Zo beschikt de direct leidinggevende over een termijn van 15 dagen om zijn advies te geven, dat hij aan (in casu) de directeur toezendt, waarop de directeur eveneens over 15 dagen beschikt om zijn advies aan de korpschef te geven, die over 30 dagen beschikt om een met redenen omkleedde beslissing te nemen. Zulks getuigt in de concrete omstandigheden van deze zaak niet van behoorlijk bestuur, meer in het bijzonder van de nodige zorgvuldigheid die van een bestuur mag verwacht worden.

Concluderend kan gesteld worden dat enerzijds de opgegeven motieven de weigering van de aanvraag tot verlenging van de pensioenleeftijd niet verantwoorden en blijkbaar tegengesproken worden door de feiten, en dat anderzijds de bestreden beslissing niet met de nodige zorgvuldigheid is genomen.

Het eerste middel is in de mate het werd besproken en op het eerste gezicht ernstig.

5.3. Gelet op het voorgaande, is het niet nodig om in te gaan op de vraag van verzoeker om zijn directe leidinggevende (de heer Dupont) en de directeur (de heer De Geest) op te roepen als getuigen.

B. Uiterst dringende noodzakelijkheid

Uiteenzetting

“61. Verzoekende partij roept het spoedeisend karakter in van onderhavige zaak om voor Uw Raad de schorsing van de bestreden beslissing te vorderen.

62. De bestreden beslissing houdt onherroepelijke schadelijke gevolgen in die de spoedeisendheid van de zaak verantwoorden.

63. De kinderen uit zijn tweede huwelijk hebben, zoals hierboven reeds aangehaald, allen een verstandelijke en/of mentale beperking. De kinderen zijn uiterst zorgbehoevend en hebben een aangepast onderwijs nodig. De kinderen kunnen evenmin alleen worden gelaten en hebben bijgevolg continu opvang nodig.

64. Zo bedroeg in het jaar 2013 uitsluitend de opleg van de therapieën voor de drie kinderen 2.555,72 EUR. In datzelfde jaar bedroegen de kosten voor de opvang in het weekend van de drie kinderen 2.400 EUR. In totaal betaalde verzoekende partij 10.759,72 EUR om de drie kinderen in hun levensstandaard en bestaanszekerheid te voorzien, met name in therapieën, kledij, provisie voor de school, jeugd- en schoolkampen, en spaar- en zakgelden (...).

65. Bovendien werden de kinderen van verzoekende partij uitsluitend aan hem toegewezen en niet aan de moeder van de kinderen (...)

66. Verzoekende partij staat er dus financieel alleen voor om de levensstandaard en de bestaanszekerheid van zijn kinderen te verzekeren.

67. Hierdoor is het voor verzoekende partij uiterst belangrijk om zo lang als mogelijk in dienst te kunnen blijven en recht te hebben op zijn loon. Het loon dat verzoekende partij ontvangt, is kostendekkend en verzekert de levensstandaard en de bestaanszekerheid van hemzelf en zijn kinderen.

68. Door de bestreden beslissing, met name het verplicht op pensioen gaan, vervalt het inkomen van verzoekende partij. Hierdoor komt de levensstandaard en de bestaanszekerheid zowel van verzoekende partij zelf als van zijn kinderen in het gedrang. Als gevolg van het bestreden besluit zal verzoekende partij vanaf 1 juni 2014 niet meer in zijn levensonderhoud en in dat van zijn gezin voorzien. De onmiddellijke armoede dreigt, waarbij het niet kunnen betalen van vaste kosten onmiddellijk aanleiding zal geven tot een cumul van schulden en het stopzetten of limiteren van infrastructuurcontracten.

69. Verzoekende partij wordt ingevolge de bestreden beslissing nog slechts twee weken in dienst gehouden, vooraleer verzoekende partij verplicht uit de dienst treedt en op pensioen gaat. Hierdoor ontstaat een situatie van uiterst dringende noodzakelijkheid in hoofde van verzoekende partij die door verwerende partij gecreëerd werd.

70. Zoals uit voormelde feiten blijkt, zorgt de financiële precarie situatie van verzoekende partij ervoor dat duidelijkheid met betrekking tot zijn in dienst houding uiterst dringend noodzakelijk is.

71. De bestreden beslissing houdt onherroepelijke schadelijke gevolgen in die de spoedeisendheid van de vordering tot schorsing verantwoorden.

72. De bestreden beslissing weigert namelijk een verlenging van de pensioensleeftijd van verzoekende partij waardoor verzoekende partij verplicht wordt om op pensioen te gaan. Hierdoor kan verzoekende partij niet meer in dienst worden genomen.

73. Indien de bestreden beslissing uitgevoerd wordt en dus niet geschorst wordt, zal verzoekende partij in een schadelijke positie terechtkomen, met name ten aanzien van het onderhoud van zijn gezin en het dagdagelijks toedienen van de noodzakelijke zorgen ervan.

74. De financiële impact van de bestreden beslissing is dermate groot dat de levensstandaard van verzoekende partij en zijn kinderen drastisch erdoor zou worden verlaagd en zijn bestaanszekerheid en die van zijn kinderen in het gedrang zou komen (RvS 9 juli 2013, nr. 224.299, Heusdens). Uit de feiten blijkt dat verzoekende partij financieel alleen instaat voor het voorzien van een levensstandaard en de bestaanszekerheid van verzoekende partij en diens kinderen.

Het gezin wordt door de echtgenote en de moeder van de drie kinderen financieel niet onderhouden.

75. Aldus houdt de bestreden beslissing onherroepelijke schadelijke gevolgen in.

76. De schorsing van het bestreden besluit zou ruimte kunnen maken voor het nemen van een nieuwe, gunstige beslissing.”

Beoordeling

6. Verzoeker voert terecht aan dat een later tussen te komen vernietigingsarrest te laat zal komen om de door hem uiteengezette nadelige gevolgen van de thans bestreden beslissing op te vangen. Hieraan zou evenmin kunnen worden verholpen middels een gewone vordering tot schorsing, die eveneens te laat zou komen.

Met een (door de verwerende partij niet betwiste) vaste maandelijkse kost voor zijn kinderen van bijna 900 euro (10.760 euro op jaarbasis), kan niet ontkend worden dat een vermindering van € 4.306,12 brutoloon naar € 3.574,90 bruto pensioen toch wel een aanzienlijke vermindering van inkomsten inhoudt.

Het is weinig realistisch dat verzoeker enkele dagen voor een tussen te komen arrest nog – zoals de verwerende partij het laconiek stelt – “bijkomende/aanvullende inkomsten” zal kunnen verwerven .

De hoogdringendheid is aangetoond.

7. Hieruit volgt dat voldaan is aan de bij artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de bestreden beslissing te kunnen bevelen.

BESLISSING

De Raad van State beveelt de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de beslissing van 14 mei 2014 van de korpschef van de lokale politie Antwerpen houdende weigering van verzoekers aanvraag tot verlenging van de pensioenleeftijd.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van achtentwintig mei tweeduizend veertien, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

André Beirlaen,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Nick Hollevoet,	toegevoegd griffier.

De griffier

De voorzitter

Nick Hollevoet

André Beirlaen